

[Socialministeren.]

blemer var meget stærkere, end den er i Øjeblikket, og hvor der i alt Fald efter de Tal, der forelaa, var noget mere Grund til at rejse Debatten — en Undersøgelse fra Arbejdsdirektoratet omfattende samtlige Byafdelinger af Arbejdsløshedskasserne og navnlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, den eneste, som de paagældende, hvis de var arbejdsløshedsforsikrede, kunde blive Medlemmer af. Denne Undersøgelse viser, at der var praktisk talt ikke en eneste, der var gaaet ind og blevet Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Byerne. Vi undersøgte for det københavnske Arbejdsanvisningskontors Vedkommende et Antal af de personligt tilmeldte, en 6 000—7 000, for at se, hvor mange af de uorganiserede, som havde meldt sig dør til Socialhjælp, der var kommet ude fra Landdistrikterne. Fra Forhandlingerne i dette høje Ting vil der fra dette Tidspunkt og ind i 1937 foreligge Materiale, hvoraf det kan ses, at af disse mellem 6 000 og 7 000 var der vistnok 53, som var kommet fra Landet og var i den Alder, hvor der var Mulighed for, at de kunde have bestilt noget i Landbruget, men der var kun 11 af dem, der havde været her i København under 1 Aar. Altsaa, alle disse Undersøgelser dengang viste, at Paastandene om, at de unge Mennesker ude paa Landet af Hensyn til den sociale Lovgivning, af Hensyn til Arbejdsløshedsunderstøttelsen, vandrede til Byerne for at nyde Livet her, var ikke rigtige. Det var ikke muligt at skaffe Oplysninger frem, der præsterede Bevis for, at de var rigtige.

Jeg har ikke paa noget Tidspunkt — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær — nægtet at deltage i Forhandlingerne om Kontrolregler, der virkelig for Alvor kan gøre Kontrollen effektiv. Men det maa være under en Form, saa man ogsaa behandler dem, der uden egen Skyld gaar ledige, paa en saadan Maade, at de virkelig ogsaa har noget ud af at betale deres Forsikringspræmier. Der maa være Rimelighed i det altsammen, og vi kan ikke saa godt naa til at gennemføre Stavnbaandet for unge Mennesker paa Landet og ikke for andre Borgere i dette Samfund.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Ejner-Jensen): Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær gentager, at der er Arbejdsløshed paa Landet, og at der samtidig er Mangel paa Arbejdskraft. Jeg gentager, at det ærede Medlem let kan løse dette Problem. Hvis Landbruget i Stedet for at boykotte Arbejdsanvisningskontorerne gaar ind i et reelt Samarbejde med dem, saa bliver der hverken Arbejdsmangel eller nogen, der oppebærer uberettiget Understøttelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ejnar Kjær har Ordet for en kort Bemærkning.

Ejnar Kjær: Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk fremsatte før nogle Bemærkninger, som jeg ikke fik Tid til at svare paa.

Det ærede Medlem syntes at være uklar over, hvad et Erhvervsomraade var, men i næste Øjeblik gav han selv Svaret. Det er Landbruget, det er Husgerningen, det er Gartneriet o. s. v. Altsaa forekommer det mig, at det ærede Medlem selv kunde have besvaret sit Spørgsmaal.

Det ærede Medlem spurgte dernæst om, hvornaar de af os foreslaaede Bestemmelser skulde træde i Kraft, om det ogsaa skulde være saadan, at naar en Mand paa Skagen havde 4 Dages Arbejde til en ledig, saa skulde vedkommende ledige rejse fra Gedsder derop. Det er slet ikke det, der er Tale om. Der er her Tale om, at naar man ud over Landet gennem en Undersøgelse har konstateret, at der er Mangel paa Arbejdskraft, saa lukker man for Understøttelsen til de Folk, som er i Stand til at udføre det paagældende Arbejde. Det ærede Medlem maa undskylde, men jeg ser ikke, at man ved at gennemføre dette gaar de arbejdsløses Interesser for nær, for jeg maa dog mene, at de arbejdsløses første Ønske, saadan kender jeg i alt Fald de arbejdsløse, er dette at faa Arbejde, og jeg vilde tro, at hvis man gennem Undersøgelse konstaterede, at Arbejde var til Stede, vilde de i betydeligt Tal drage ud for at finde sig det. Men at vort Forslag skal rumme noget i Retning af Stavnbaand, ja, det faar den højtærede Socialminister undskylde mig, det kan jeg ikke se. Jeg synes snarest, det maa blive det modsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.